

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barciann, director.

PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:
Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Zi de sărbătoare.

Joi în săptămâna viitoare, 6 18 August, este o sărbătoare, pe care datoare sunt a o serba toate popoarele din monarchia austro-ungară. Este aniversarea nașterii Preainaltului nostru Impărat și Rege.

Din privilegiul acestei sărbători se vor deschide toate bisericile și casele de rugăciune din întreaga monarchie. Dar nu numai bisericile, ci se vor deschide și inimile tuturor cetățenilor austro-ungari.

Așadar' ziua de Joi este o zi mare, o zi însemnată, pentru-că ea este o sărbătoare nu numai de o solemnitate exterioară, ci o sărbătoare, care purcede din inimile tuturor cetățenilor adevărați ai monarchiei noastre.

Cu atât mai strălucită trebuie să fie pentru noi toți această sărbătoare, cu cât toate popoarele ce se află în giurul Monarhului și al dinastiei, cari sărbăm aniversarea aceluia, sărbăm totodată și renașterea noastră prin cultură și civilizațiune.

Au trecut peste două sute de ani, de când puterea turcească, care voia să barbarizeze lumea, a fost înfrântă înaintea Vienei, ear' lovitura de moarte a primit-o sub zidurile Budei, sub domnia unui monarch din dinastia habsburgică.

De când ne-am învrednicit, ca să avem de capete încoronate membri din augusta Casă a Habsburgilor, în locul pustietăților ce ni-au făcut domnia turcească, au răsărit stări de lucruri, cari încetul cu încetul ne-au dus și ne duc la cultură și civilizațiune.

Dacă aruncăm o privire și numai asupra celor cincizeci de ani, de când țeara noastră se află sub înțeleapta ocăr-

muire a Maiestății Sale Impăratului și Regelui nostru, vedem în toate privințele o desvoltare spre mai bine cu mult mai mare ca în trecut.

Nu încapă îndoială pedeci ni-se punele și astăzi destule în calea progresului.

În contra acestor pedeci, cari ni-se pun de aceia dintre concetățenii nostri, cari se cred cu mult mai mari și mai tari decât noi, am avut să luptăm noi Românii foarte mult. Și aceste lupte, până a nu ajunge să fim sub ocărmuirea Casei Habsburgilor, erau niște lupte desperade, ear' istoria din trecut ne arată, că au fost timpuri, când toți au crezut, că ni-a sunat ora din urmă de a mai trăi ca popor pe acest pământ.

Sub scutul Casei habsburgice eată-ne însă, în timp de abia două veacuri, un popor de trei milioane.

Sub nici un Domnitor n'am făcut progrese așa de îmbucurătoare, ca sub actualul nostru Impărat și Rege, când din starea de umilire în care ne aflăm înainte de 1848, am devenit oameni liberi și astăzi suntem în stare a ne măsura în progres cu concetățenii nostri de alte naționalități.

Cuvinte de a ne plânge că suntem amenințați în existența noastră, avem încă și astăzi.

Avem însă nădejdea, că M. Sa Impăratul și Regele nostru nu-și va uita nici de poporul român, care totdeauna și-a arătat iubirea și alipirea către Înaltul seu Tron, și însufleții de aceste idei, să intrăm Joi în locașurile cele sfinte ale Domnului și acolo să înălțăm rugăciuni ferbiți pentru îndelunga viață fericită a preaiubitului și preainălțatului nostru Impărat și Rege, ca să poată domni în pace peste popoarele încredințate Înaltului seu scut.

Conferențe ori Reuniuni învățătorești?

— Vocea unui învățător! —

În urma cântării prohodului Reuniunilor învățătorești, Conferențele acestora sunt conchimate pe zilele de 18 și 19 August.

Pare-că anume să fi căutat cineva zile mai nepotrivite pentru scopul acesta, și abia cred că mai afla altele. Eată pentru ce. Aceste zile corespund stilului nou cu 30 și 31 August. Știut este că în aceste zile decurg înscrierile la școlile străine normale sau gimnasiale, și învățătorii nostri cari au copii, în aceste zile sunt foarte ocupați cu așezarea lor pe la aceste școli. Astfel e ușor de prevăzut, că Conferențele în aceste zile vor fi slab cercetate, mai ales în acele părți, unde locul de întrunire nu e și așa zicând un centru cultural. Multora li-se va părea acest motiv de puțină însemnătate, cel-ce cunoaște câte pedeci și neajunsuri trebuie să delăture părinții în unele părți până-ce pot așeza pe fiii lor la școlile de pe la orașe, aceștia știu că motivul adus de mine, în aparență fără însemnătate, în realitate însă are mare însemnătate.

Nu mă voi încerca, ca în acest articol de ziar să documentez, că cea mai mare parte din învățătorești preferează »Reuniunile învățătorești«, fie chiar și prin așternerea statutelor la guvern, de cât »Conferențele învățătorești« și aceasta din o miie și una de cauze.

Amar să înșeală toți, chiar și domnul acela care în plenul sinodului a declarat pe învățătorime de »nematură«, că la sfârșitul ecolului luminilor poreclit emancipărilor și al chiar »neraturii(?)« să fim, totuși nu ne vom lăsa să fim tractați în chip absolutistic și dictatoric, fie chiar și în chestii pedagogice.

Pentru-că absolutism și dictatură este aceea, când cea mai însemnată și de valoare corporațiune compusă din sute de persoane, o pui la dispoziția și sub tutela d-lor comisari, de astă-dată zeu nu prea alesi pe sprinceană în cele pedagogicești.

O dureroasă constatare trebuie să amințesc la acest loc. Cu privilegiul desbaterilor în sinodul archidieceșan a temei acesteia, pentru susținerea »Reuniunilor«, a vorbit, aducând documente teinice cei mai însemnați și în chestia aceasta, cei mai competenți bărbați, dascălii dascălilor, profesorii nostri seminariali dñii Dr. D. P. Barciann, Dr. Șpan și D. Comșa.

Ear' pentru »Conferențe« cei mai aprigi luptători au fost, durere, ear' doi membri ai

corpului didactic, dñii profesori Dr. Blaga și Dr. Bologa. Până când primii cu argumente vedite documentau valoarea și întâietatea »Reuniunilor« față de »Conferențe«, până atunci ultimii se întreceau în ponegrirea învățătorilor populari, spunând că sunt »nematurii«, »necopții« etc.

O impresie de tot rea a făcut asupra tuturor învățătorilor cari au urmărit cu atențiune aceste desbateri.

Recunosc, că nu stăm, noi învățătorimea, la nivelul acela cultural sau social, la care stă învățătorimea de limbi străine. Însă și aceea trebuie să recunoască ori-și-cine, că progresul care l'a făcut învățătorimea gr.-or., îndeosebi cea din archidieceșă pe toate terenele în scurtul timp de 50 ani, nu l'a făcut învățătorimea altor popoare cu o soarte mult mai priincioasă ca cum a fost și este a noastră.

Ba cu mândrie o spun, fără însă a exagera cătuși de puțin, că învățătorimea gr.-or. din archidieceșă ocupă loc de frunte între altele din patrie, și aceasta e recunoscută chiar și de străini.

Nu știu pe ce motive și în ce sens am fost declarați și încă în sinod, de »nematurii« și »necopții«, dar' știu aceea, că deși nu dispunem de diplome și de titule mai... extra, am dat destule dovezi de maturitate. Și cine aceasta ne-o trage la îndoială, acela o face numai de răutate!

Că în curcile de sus, s'a observat ce acuze grave și ce nedreptate ni-s'a făcut în sinod, și cari atunci momentan nu au fost observate, se poate vedea de acolo, că organul oficios al archidieceșei s'a grăbit a ne trage un fir de miere printre buze, anume îndată după încheierea sesiunii sinodale într'un articol în care vorbește de »Conferențe«, aduce mari osane și laude învățătorimii.

În tot rēul e însă și ceva bun! Pe viitor, îndeosebi la alegerile sinodale și congresuale, vom deschide ochii mai bine, și ne vom nisui din toate puterile a ne avea și noi reprezentanți din siml nostru în aceste corporațiuni înalte, și nu vom mai contribui cu votul nostru și cu nisuița noastră de a trimite în aceste corporațiuni domni »mari«, cari vânează după... titule.

Pe scurt, iubiți colegi, să căutam de aci încolo a ne emancipa pe toate terenele, și îndeosebi pe terenul școlar și bisericesc!

În anul acesta să alergăm toți din toate părțile la »Conferențe« și între obiectele puse la ordinea zilei să cerem dela domnii comisari consistoriali să se pună spre desbateri:

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

VENUS!

Din valurile mării răsare mândra zee
Cu sufletul de înger, cu chipul de femeie,
Un semn ea face 'n aer și 'n giuru'i se arată:
Luceferi, zei și oameni strigându'i »adorată!«
O, Venus, mândru Venus, cu părul blond de aur,
In suflet ești icoană, în lume ești tezaur!
Coboară 'n lumea noastră, ne 'ncântă c'o privire,
Și aprinde-ne în suflet iubire, ahl iubire!
A fericirii mare adâncă, nepătrunsă,
In ochi tēi albaștri stă vecinică ascunsă:
Tu dă-ne din privirea-ți o rază, doar o rază,
Să simt cum noaptea jalei din suflet o să cază;
S'aud sunând în aer un imn către iubire:
O, Venus, dă-ne 'n suflet a vieții fericire!

Nigrim.

Legenda priveghitoarei.

A fost odată ca nici-odată, că de n'ar fi nu s'ar povesti.

A fost odată un împărat foarte vestit și puternic, de care toți împărații de prin prejur se temeau, căci când se supăra sau se mânia din te miri ce pricină, era varga lui Dumnezeu nu altceval... toată țeara și toate împărățiile de prin prejur tremurau de frica lui.

Impăratul acesta avea o copilă, care după ce a crescut mare, s'a făcut așa de frumoasă și arătoasă, așa de plăcută, că să fi umblat lumea de-a lungul și de-a curmezișul, alta ca dēnsa n'ai mai fi aflat.

Șapoi... când e omul frumos, mai frumos de cum sunt ceialalți oameni, nu se poate ascunde de ochii lumii ca să nu-l vază și nimēnui nu-i poate opri să-și placă, dacă-i place.

Aceasta a fost adevărat, că vestea despre frumseța și gingășia acestei copile în scurt timp s'a lăpuit, cum merge vorba, peste nouă țeri și nouă mări.

Cei mai voinici, mai vestiți și mai frumoși feciori de împărați, cum prinseră de veste că iacă cum și iacă cât de frumoasă și fermecătoare este fata cutărui împărat, îndată alergară din toate părțile cu fel de fel de daruri scumpe ca s'o pețească. Și cum ajungeau la împăratul, tatăl copilei, i-se închinău, li sărutau mâna și-i ziceau:

— Înălțate împărate, avere-ai parte de sănătate și de o viață îmbelșugată!. Am venit la Măria Ta să-ți cerem domnița în căsătorie, căci frumseța ei cea rară ne-au fermecat inima, ne-au săgetat, și toată fericirea noastră stă într'un fir de păr, dacă nu vom putea-o câștiga! Și apoi... nici noi nu suntem niște oameni de respins și alungat afară!..

Suntem feciori de împărați avuți și puternici... lumea ne știe, lumea ne cunoaște!..

Impăratul, văzând că au venit niște peșitori așa de voinici, frumoși, isteți și avuți, li ridea inima de bucurie și fala cea mare, și rēsucindu-și mustața și netezindu-și barba, în semn că sosirea oaspeților li este foarte plăcută, chemă pe fca sa la sine și foste rōstindu-i niște cuvinte foarte alese, precumpenite, dulci și blānde, li zise!

— Ascultă copila mea! anii se strecoră pe nesimțite... tu ai crescut acuma mare... și-a sosit timpul măritșului. Iacă aici un tinēr, voinic ca un Fēt-frumos, un fecior de împărat, ca și mine, te cere de nevastă, merge-vei după dēnsul?..

Și astăzi așa, mai după vre-o câteva zile sau săptămāni ear așa, li zise împăratul în vre-o câteva rīnduri.

Dar' fata, când auzia acestea, sta mai multe minute ca împietrită locului, apoi începēnd a plānge și a se ruga părintelui seu, zicea:

— Tatā!.. iartă-mē!.. dar' eu nu pot să merg după dēnsul, căci... nu sunt încă de măritat... mai este încă vreme!..

Impăratul de câte-ori o întreba, crezēnd că ceea-ce-i spune fiica sa e adevărat, n'o silea mult, ci-i da pace, așteptānd până-ce și-a mai lua pe seamă.

Dar' n'a fost așa, cum își închipuia el...

Fiica sa iubia acuma de mult pe alt tinēr, și din pricina aceluia pe toți feciorii de împărați, căți sosiră și voiră s'o ia de nevastă, li respingea de-a rīndul, zicēnd că: ba unul nu-i place, ba altul e prea urīt, ba că altuia altceva li lipsește... mai scurt fiecărui li afla câte o codiță.

Impăratul, în urma urmelor, văzēnd că fiica sa pe toți peșitorii li respinge, se mânie foc pe dēnsa și întrebuiță toate mijloacele ca să afle care este gāndul ei și din ce pricină nu voiește să se mărite.

Tinēra domnița, se vede că s'a priceput ce voește să facă tatāl seu. De aceea, pentru-că să nu-i descopere secretul, caută să se întâlnească cu iubitul seu numai noaptea jurāndu-și unul altuia credință până la moarte.

Intr'una din nopți însă petrecēnd asemenea toată noaptea în grādina împăratească, colea când s'a revārsat de zori, luāndu-și feciorul fericit rēmas bun dela iubita sa, li zise:

— Scumpa mea! acuma a sosit timpul ca să ne despărțim. Dar' cum va trece ziua de astăzi și va sosi noaptea, am să vin și am să te tur, și atunci nimeni n'are să ne mai turbure fericirea, nimeni n'are să ne păzească, ci vom petrece fără teamă toată vieța!..

Așa cuvēntă tinērul și se despărți de iubita sa, care rēmase veselă și petrecu toată

Reuniuni sau Conferențe învățătorești vrem noi. Astfel fiind indusă această dezbateri în protocoalele ce se iau în aceste »Conferențe«, Prea Veneratul Consistor se va putea convinge pe deplin despre *dorința învățătorilor* în această chestie gingașe.

Pe viitor se va putea apoi constata, că oare forurile noastre bisericești și școlare iau în vedere constatările celor mai competenți în a judeca și prețui o chestie ce-i privește.

Sau se va urma ca și în trecut la făurirea la »masa verde« a fel și fel de »regulamente« și »planuri«, cari apoi îndată-ce se pun în praxă se constată de »nepractice«, »defectuoase«, greu sau chiar imposibile de executat.

Un început *bun* se și poate deja observa, că însuși Prea Veneratul Consistor s'a convins despre cele spuse mai sus, căci ce altceva se însemne punctul pus la ordinea zilei pentru »Conferențe«, anume: observări asupra *Planului de învățământ* din 1881 cuprins în Norm. școl.

Da, așa mai merge. Înainte numai cu D-zeu, ceea-ce nu s'a făcut în trecut, se se face în viitor, ținând totdeauna înaintea ochilor noștri principiul pedagogic, că cunoștințele câștigate prin paradă sunt cu mult mai de valoare ca cele teoretice!

Ear' la îndeplinirea vre-unui lucru, ca bun și fără scaderi se fie săvârșit, numai atunci se va putea, când spre scopul acesta cunoștințele teoretice se vor aplica împreună cu cele practice.

Ear' noi acum, iubii colegi, dându-ni-se posibilitatea pentru prima-dată până acum a ne pronunța asupra »Planului de învățământ« citat mai sus, se venim pregătiți bine asupra acestuia, cu atât mai virtos, căci în urma aceasta sigur se va introduce în școlile noastre un nou »plan de învățământ«, făcut sigur pe baza informațiilor date și declarate de bune de membrii »Conferențelor«!

Am scris acest articol, voind a da colegilor informațiuni despre unele fapte din... *tre-cut*, dar' mai ales a agita încățva spiritele pentru cele-ce avem să facem în... viitor!

Se vor găsi de sigur alte... pene, și mai destoinice a scrie în chestia aceasta arzătoare despre »Reuniuni sau Conferențe învățătoarești«, deci pună-se în lucrare, căci numai atunci vom fi cu toții, de pretutindenea, bine informați și orientați în cauză, făcându-se astfel posibilitatea ca pretutindenea să luăm concluse uniforme.

Eu.

Asupra situațiunii din Austria
»Liga Română«, excelenta revistă ce apare în București, primește din Viena, din cercuri în măsură a fi bine informate știrea, că contele Thun ar avea într'adevăr un plan definitiv de federalizare a Austriei și că acest plan va fi realizat în cel mai scurt timp.

Nu se știe însă, dacă acest federalism va avea caracterul provinciilor istorice sau va prevedea o delimitare și nouă grupare autonomă a naționalităților.

Călătoria Regelui Carol.

Asupra întrevederii ce a avut-o Regele Carol și Principele Ferdinand cu Metropolitul primat al Rusiei, Palladius, se scriu următoarele:

Când Regele Carol și Prințul moștenitor au fost în vizită la Metropolitul din Petersburg, Palladius, acesta a mulțumit Regelui pentru ostenele lui neincetate de a ocroti și sprigini biserica răsăriteană.

Regele a amintit că a edificat 22 biserici în România și a promis că va trimite Metropolitului fotografiile bisericilor zidite în cei din urmă zece ani.

Metropolitul s'a îndreptat apoi spre Prințul moștenitor cu întrebarea, că în ce legătură stă cu biserica ortodoxă. Prințul moștenitor a răspuns, că deja căsătoria sa îl aduse mai aproape de biserica ortodoxă; de, altfel în totdeauna se bucură, când i-se dă ocazie a cerceta Rusia.

La luarea de rămas bun, Metropolitul a binecuvântat pe Regele, dându-i icoana Sf. Alexandru-cel-Newski, cu rugarea ca Regele, să fie și mai departe apărătorul bisericii ortodoxe. Prințul moștenitor i-a dat Metropolitului icoana foarte prețioasă a Maicei Preasfințite din Kazan; Prințul Ferdinand a declarat, că aceasta o va atârna, întru amintirea zilei în care a primit-o, în odaia copiilor sei, cari sunt crescuți în religie ortodoxă.

În Moscva Regele Carol a fost primit la gară de A. S. I. marele Duce Sergiu. Mai erau de față primarul, Prințul Galitzine, care a oferit pâne și sare și toate autoritățile militare și civile.

Orașul a fost împodobit cu steaguri rusești și românești. O companie de grenadiri a făcut onorurile; la aripa sfângă se aflau toți oficerii de grenadiri cari au luptat sub ordinele Regelui la Plevna. M. Sa Regele a vizitat apoi pe Metropolitul și a dejunat în familie la marele Duce Sergiu.

Peste zi Regele Carol a vizitat Kremlin, ear' sara s'a dat un prânz de gală la Marele Duce care a beut în sănătatea Regelui, și căruia M. Sa i-a mulțumit prin următorul toast:

»Rog pe Alteța Voastră Imperială să primească viile mele mulțumiri pentru amabilul Său toast și asigurarea că am fost foarte mișcat de primirea călduroasă ce am găsit la Moscova. Vizitând acest sfânt oraș, care conține atâtea amintiri din epoci glorioase și în care bate inima Rusiei, realizez una din cele mai scumpe dorinți ale Mele și sunt cu atât mai fericit cu cât regăsesc aci bravii grenadiri cari au sfărîmat avântul lui Osman-Pașa și a decis astfel căderea Plevnei. Adânc recunoscător M. S. Impăratului pentru toate atențiunile sale, beau în sănătatea Sa făcând urări călduroase pentru fericirea Alt. V.

Imperială și mulțumind cerului că V'a protegiat în timpul din urmă în mod așa de vizibil. Trăiască Impăratul! Trăiască Impărăteasa!

ȘTIRI POLITICE

Conflictul englezo-rusesc.

Veștile ce ne sosesc despre cele două mari și tari puteri, Anglia și Rusia, din cauza neînțelegerilor ce s'au ivit între dîsele cu privire la dreptul ce îl au în China, ne înfățișează lucrurile astfel, ca-și-cum legă urile dintre dîsele ar fi foarte încordate.

Din cauza aceasta Victoria, Regina Angliei, a trimis pe principesa de Wales în Kopenhaga, unde de present petrece veduva împărăteasă a Rusiei, cu acea îndrumare, ca să o roage, că intrucât îi stă în putință, să intervină pe lângă Țar, ca în urma conflictului ce s'a iscat între Anglia și Rusia, să nu se nască războiu.

Că cât e de critică starea dintre ele reese nu numai din călătoria principesei, ci mai virtos de acolo, că regina Victoria, care a promis lordului Salisbury că până-ce dînsa va trăi nu va fi războiu, din cauza nedumeririlor și neînțelegerilor ce domnesc în țară, nu dorește ca să-și țină și pe mai departe promisiunea.

Regele grecesc la Sultanul.

În cercurile politice din Atena se crede, că Regele George al Greciei, la reîntorcerea sa din călătoriile ce le face prin Europa, li va face o vizită Sultanului în Constantinopol. Regele Greciei va pleca din Viena spre Belgvad, și de aci la Constantinopol.

Insultă — contra Regelui Carol.

Deja la primul cuvânt din acest titlu: »Insultă«, vrînd-nevrînd îți trece prin cap că nu poate fi săvârșită de altcineva, ci de fiii națiunii »cavaleresti«. Și într'adevăr așa este.

Eată ce scriu doi oaspeți din România, cari petrec de present la băile din Vélcele, »Gazetei Transilvaniei«:

»În sara zilei de 19/31 Iulie s'a dat la băile Előpatak obicinuitul bal numit »Anna-Ball«. După bal mai mulți oaspeți unguri s'au dus împreună cu muzicanții în restaurantul »Mora« pentru a benchetui mai departe.

»Dimineața s'a observat, că portretul M. S. Regelui României lipsește de pe pereții restaurantului, unde se afla de mai mulți ani dimpreună cu portretul M. S. Reginei și ale M. S. Impăratului și Impărătesei Francisc Iosif și Elisabeta.

»Oaspeții din România și de aici, foarte indignați de lipsa portretului, au cercetat și au aflat, că unul dintre Unguri cari au benchetuit în sunetele »csárdás«-ului a rupt în

bucăți portretul M. S. Regelui României, și rama a aruncat-o în vale aproape de restaurant, unde au și găsit-o a doua zi dimineața.

»Se denunță această gravă insultă din partea Ungurilor de aici în contra Suveranului României și deci și în contra regatului român pentru a se da faptul publicității!«

CORRESPONDENȚA

Iubileul reg. de inf. nr. 62.

Oșorhetu, 1 August 1898.

D-le Redactor,

Zile de bucurie și veselie, zile de mândrie sufletească și națională au fost zilele de 29 și 30 Iulie pentru soldații reg. de inf. nr. 62 din Tergul-Murêșului, al cărui proprietar este Principele Ludovic de Bavaria, din privilegiul sârbării iubileului de 100 de ani dela înființarea sa.

Voesc a vă face cunoscute unele părți mai însemnate din decursul acestor sârbări.

Parada militară s'a făcut în fața Principelui Ludovic de Bavaria, ca proprietar al reg., încungiurat de suita sa, a comandantului de corp, a divisionerului, a brigadierului și a mai multor generali.

Au fost de față ca la 10 mii de oameni. Reprezentanța bisericească, oficeri dela toate armele din garnisoană, și foarte mulți și de acei oficeri superiori, cari au servit odată la acest regiment.

Căpitanul Nestor Onciu, spre onoare fie-i zis, a ținut o vorbire foarte caldă feciorilor români, căci trebuie să amintim, că jumătate din reg. sunt Români, în dulcea noastră limbă românească, în care le-a arătat mândria ostășască, și punându-le la inimă înainte de toate iubirea de patrie.

După acestea a urmat defilarea, care, spre lauda regimentului, fie zis, a reușit într'un mod foarte strălucit.

S'au dat apoi mai multe banchete și s'au ospătat feciorii.

Curtea căsărmii a fost împodobită cu verdeață și steaguri de tot felul. S'au făcut feluite exerciții de cătră, feciori, în costumele lor istorice, petreceri și tot felul de jocuri țărănești. Din cercul Trêscăului au luat parte mai mulți călăreți români, asupra cărora era îndreptată privirea tuturor.

Laudă și onoare se cuvine locotenentului *Alexandru Balaș*, care și-a dat toată silința ca să instrueze pe teciori în predarea jocurilor naționale »Călușerul«, »Bătuta« și »Sêrba«, cari jocuri au și fost predate de 13 teciori români în costume naționale foarte frumoase, cu căciuli și pene de »Curcani«, și prin cari au stors admirația tuturor celor de față.

Aceste costume, frumos lucrate, au fost aduse dela dl Ioan Lăzăroiu, comerciant în Orăștie.

— o —

ziua aceea tot cântând și așteptând cu dor sosirea nopții următoare.

Dar' de geabal.. Nu e așa cum vrea omul, ci cum dă Domnul I. Impăratul dete de urma lor și porunci la toți curtenii ca în noaptea următoare să fie toți deștepți doară vor putea pune mâna pe înșelătorul ficei sale... Cine nu va asculta ceea-ce le-a poruncit, acelaia se nu-i pară rău, dacă va fi pedepsit cum n'a mai fost altul în lume.

Curtenii nu așteptară să le mai spue încă odată. Ei știau destul de bine cine e Impăratul și ce e în stare să facă, dacă se mânia... Fiecare se puse deci la locul său și așteptă cu nerăbdare doară vor putea pune mâna pe înșelător.

Fata cât coala, pe când începuse a se amurgii bine, tinêrul nostru, socotindu-se omul cel mai fericit din lume, se apropie în vârful degetelor de curtea împărătească, de locul unde știa el că-l va aștepta iubita sa, voind s'o fure pe aceasta, și ducându-se apoi cu dînsa cine știe unde în altă parte a împărăției sau chiar și în altă țeară străină, acolo se petrecea în liniște toată viciața.

Dar' s'a înșelat foarte amar în așteptările sale, căci abia s'a apropiat de curtea împărătească și curtenii, cari stau de pândă, prințându-l, îl legară butuc și îl duseră dinaintea Impăratului.

Impăratul, cum îl văză, îl cuprinse o mânie așa de mare și înverșunată, că îndată porunci să-i taie capul.

Și cum a poruncit, așa s'a și făcut.

Tinêra domnișă, cum a văzut această daună, și-a pierdut mințile, că nu știa singură pe ce lume-i de scârbă și durerea cea mare. Și în această stare se duse ea la o vrăjitoare, căreia îi istorisi toată întâmplarea dela început până la sfârșit, și în urmă o rugă zicându-i: — Draga mea vrăjitoare! dacă vrei tu ca să faci cuiva vre'un bine în lumea aceasta, apoi acel bine mi-l vei putea face numai mie, și dacă vrei să capeți o plată cum nu ai mai căpătat dela nimeni altul până acuma, apoi aceea o vei căpăta-o numai dela mine, dacă îmi vei asculta ceea-ce rugămîntea și mă vei preface într'o pasere...

Vrăjitoarea, cum sunt toate vrăjitoarele, văzînd că i-a sosit norocul în casă, nu se lăsă mult imbiată și rugată, ci luând niște unsori descântate și vrăjite și ungînd-o pe față, apoi mai rostind și niște cuvinte încurcate și neînțelese, tinêra domnișă îndată se prefăcu într'o păsărică, care de atunci și până în ziua de astăzi a rămas tot păsărică și cântă dela înserate și până târziu noaptea, ear' dimineața de cum se zărește de ziuă și până-ce răsare soarele, adecă cam pe timpul acela când și-a luat iubitul seu rămas bun

dela dînsa când a avut de gând s'o fure.

Dumnezeu, care o văzuse cât de rău îi pare după iubitul seu, cât de mult îl jelește ea, i-se făcu milă de dînsa, și pentru-ca să nu moară de dorul lui a prefăcut și pe iubitul ei asemenea într'o păsărică și i-l'a dat să-și fie pe vecie soț.

De atunci apoi, de când s'a întemplat aceasta, petrec ei împreună mai toată noaptea cântînd și veselindu-se. Și fiindcă ei toată noaptea priveghiază, de aceea s'a și numit Privighetoare ear' el Privighetor.

De ce să-ți scoată dinții?

Horățiu se întreba cu mirare ce vor fi avînd unii oameni de fac versuri; sau, mai bine zicînd, Horățiu se întreba ce sunt oamenii vinovați ca să asculte versurile poezilor.

Astăzi nu mai e ca pe vremea lui Horățiu. Atunci poetul te prindea la un colț, la o strîmtoare și îți recita la versuri până te lăsa lat. Astăzi, slavă lui D-zeu, versurile se tipăresc, deci scapi de recitator; eară singur de vrei să le cetești, bine, de nu, ear' bine, de vrei să primești abonamentul la revistă, bine, de îl plătești și mai bine; de îl refuzi ear' bine; de primești și ești gros de obraz și nu plătești, tot bine... până la o vreme.

Bietul Horățiu! Bietii Latini, ce mai pățiau ei cu poezii! Inchipuește-ți să vină astăzi cineva și deodată, ni-tam ni-sam:

— Îmi dați voce să vă scoț o măsea?
— Ba, nu voi, mă rog.
— Dar' sunt doctor dentist din Filadelfia, America.
— Se poate, dar' nu voi.
— Dar' o să ai nevoie!
— Dar' n'am nici o nevoie.
— Dar' dacă te-o durea?
— Dar' nu mă doare.
— Dar' poate o să te doară...
— Bine, lasă atunci.
— Dar' de ce să aștepti să te doară?

Cel întâiu lucru ce ți-ar veni în gând în asemenea împrejurare ar fi, negreșit, să te întrebi: dar' ce are omul ăsta cu mîine ca să-și scoată dinții?!

În sfârșit, ai găsi ori n'ai găsi răspuns, se înțelege că la urma-urmei tot nu l'ai lăsa să-și scoată măselele.

Nu știu cum a făcut D-zeu pe om, dar' l'a făcut curios, are curiozitățile lui, și pace.

Umbă după explicații, umbă să afe cauza cauzei cauzelor și când colo, ian apucă-te să-ți împungi c'un ac cât de subțire, socoți că te lasă? Poți să-ți explici ori-cât ai vrea, poți să-ți resexplici, nici vorbă nu e ca să te lase.

Până nu cunoaște cauza, nu te lasă pentru-că n'o cunoaște, dar' după-ce o cunoaște, nu te lasă pentru-că... nu vrea, și nu vrea, pentru-că își zice:

— Bine, bine. Causa mi-o explici tu, dar' pe mine mă doare?

— Da

— Dacă da, atunci foarte mulțumesc.

Voci de presă

asupra

călătoriei Regelui Carol la Petersburg.

Eată ce scrie »Budapesti Hirlap« despre călătoria Regelui Carol la Petersburg:

»E foarte mare deosebirea ce o face populația orașului Petersburg între visita Regelui României și cea a Principelui bulgar. Deși presa a preamărit sosirea Principelui bulgar în Petersburg, totuși numai câțiva proprietari de case au arborat stindarde bulgare.

»Cu atât mai mare însuflețire a fost primit însă Regele Carol, căci se reamintește cu oare-care căldură amicitia de arme ruso-română, și din această cauză stradele principale din Petersburg au fost foarte bogat împodobite cu stindarde românești. Se părea că Rusia însăși umblă să caute amicitia României. Înălții oaspeți au fost la gară de în-suși Țarul primiți, și încuartați în palatul din Peterhoff, unde a fost încuartați și Imperatul Wilhelm II. la timpul seu. Marii duci se întreceau în amabilitate față de înălții oaspeți.

Răsboiul

între Spanioli și Americani

Se telegrafează din Washington, că Spania ar fi primit condițiile de pace, puse de Americani, fără cea mai mică observare.

În contradicție cu aceasta este știrea ce ne vine însă din Madrid, că adevărat guvernul tot n'a hotărât încă nimic în privința păcii, și că Sagasta are de gând să se înțeleagă asupra acesteia mai întâi cu mai mulți oameni de stat.

Acestea toate însă nu sunt altceva, decât că cercurile dătătoare de ton din Spania niți acum nu cutează să spună adevărul, ci îl ascund.

Și aceasta din cauza, că se tem de demonstrațiile ce s'ar face în lăuntrul țării, dacă vor ieși la iveală pierderile mari ce a suferit Spania în urma acestui războiu.

CONVOACARE

Prin aceasta se convoacă adunarea generală a despărțământului X. Brad al »Asociației pentru literatura și cultura poporului român« pe Duminecă, 2/14 August în Băița.

La această adunare sunt poștiți a participa membrii precum și toți binevoitorii și spriginitorii acestei instituții culturale.

OBIECTE :

1. Deschiderea adunării la 10^{1/2} ore a. m. în biserică gr.-or. din Băița.
2. Raportul comitetului despre activitatea sa în anul 1897/8 și despre starea despărțământului.
3. Alegerea unei comisii pentru cenzurarea raportului.
4. Înscirarea de membri noi și încasarea taxelor dela membrii vechi și noi.
5. Citirea disertațiilor, cari sunt a se însinua cu 2 zile mai înainte la directorul despărțământului.
6. Raportul comisiei pentru cenzurarea raportului comitetului.
7. Alegerea alor 2 delegați pentru adunarea generală a Asociației din acest an, convocată la Beiuș.
8. Designarea locului pentru adunarea generală viitoare.
9. Alte afaceri, cari cad în sfera de competență a adunării.
10. Constituirea despărțământului pe un period de 3 ani.
11. Dispozițiuni pentru verificarea protocolului.
12. Încheierea adunării.

Din ședința comitetului, ținută în Brad la 12/24 Iulie 1898

V. Damian,
președinte.

Dr. I. Radu,
notar.

NOUȚĂȚI

Regele și Regina României în călătoria lor spre Ragaz, se vor oprî Duminecă seara, pentru o zi, la Viena, unde regele va primi în audiență pe contele Goluchowski.

Transferări. Dl Dr. Iustin Colbasi, medic la reg. de inf. nr. 31 este transferat la Orăștie; med. Dr. Franz Stateșny dela reg. 64 din Orăștie la Viena, ear' Dr. Madincea, medic dela reg. 82 din Orăștie, la Alba-Iulia.

Dl P. Syrku în Ardeal. Vestitul învățat Polichronie Syrku, profesor de filologia slavă dela universitatea din St.-Petersburg, petrece de două zile, făcându-și însemnate însemnări din cărțile liturgice, scrise în limba slavonă aflată în biserică noastră gr.-cat. din Hunedoara, ear' de aici va veni la Orăștie și de acolo la preotul evangelic din Romos, pentru cercetarea unor diplome scrise în limba slavonă. Dl profesor Syrku e un om tare simpatic și-i poftim călătorie fericită în scrutările sale științifice.

Ioan Pop, prot.

Alegere de deputat la universitatea săsască. La 30 August a. c. n. se va ținea alegerea de deputat la universitatea săsască pe un nou period de trei ani.

Cercul electoral Orăștie își va alege un deputat în Orăștie, ear' cercul rural Romos de care se țin cele 13 comune ale fostului scaun Orăștie, în Romos.

La alegere pot participa alegătorii de deputați dietali conșcriși în anul 1897.

Comisia electorală la Romos stă din dnu: Dr. A. Anlacher, președinte și Ioan Vaidean, preot, vicepreședinte.

Avis celor-ce ferb vinars de poame. Deoarece sunt mulți de aceia, cari umblă să seducă pe cei-ce se ocupă cu ferberea vinarsului de prune, zicând că s'a urcat darea pentru aceasta, li-se face cunoscut, că darea rămâne neschimbată până la 1 Ianuarie 1899, și așa să nu-și vîndă poamele aproape pe nimic acelor, cari umblă să facă câștig prin astfel de înșelătorie.

Domnii preoți și inv. sunt rugați a aduce aceasta la cunoștința poporului.

Din temnița Seghedinului ni-se scrie: În 1/13 Aug. c. voui fi liber, iertându-mi-se 1/4 parte din osândă, după o suferință de aproape 16 luni, înțelegând și temnița preventivă în închisoarea din Alba-Iulia, fiind luat din școală și escortat de 2 gendarmi.

Fiindu-mi cetirea interzisă din cauza durerii de ochi, Vă rog ca »Revista Orăștiei« să mi-se trimită în Țur, deoarece doresc ca întreaga colecție să o am ca un »Souvenir din Seghedin«. George Făgărășan, inv.

— Mâne, în 14 Aug. n., se va elibera tot din temnița Seghedinului, economistul Manuilă Sara din Vurpăr, după o suferință de 5 luni.

Sinucideri. Am amintit și noi în nrul 29 al foii noastre, că un hoț necunoscut a intrat în birtul d-nei veduve Brotschi din Orăștie, cu gândul de a fura ce va afla. Acum ni-se vestește, că acel hoț se numește Dumitru Zapodean, de loc din Vaidei, care în 1896 a spart cassa comunală, ear' în zilele din urmă a intrat și în cancelaria protopretului. Acum că s'a ordonat cercetare strânică contra lui, temându-se de temnița grea, și-a tras un glonț în cap și îndată a și murit. S'a aflat la el o sumă de bani și mai multe obiecte de furat.

— Similia Demienesc, femeie săracă din Grid, urându-și vieța, a sărit în valea ce trece prin comună și s'a înecat.

Alegere de notar cercual. Joi în săptămâna tr. a fost alegerea de notar cercual în Bobâlna, sub conducerea dlui Missinszki Vilmos, pretor cercual din Geoagiu. Dintre trei candidați s'a ales cu unanimitate Székely Ákos, care a ocupat acest post un an și jumătate ca notar substituț.

Omorit din glumă. George Cența din Dealu-mare a ridicat pușca asupra lui Teodor Stei din Uricani, glumind că-l împușcă. Se vede însă că gluma a prins, căci pușca s'a slobozit, și glonțul a intrat prin pântecul lui Teodor Stei, care la moment a și murit. Cența s'a dus după aceea la judecătoria și s'a înștiințat singur.

Nouă linie ferată. Guvernul unguresc a dat concesiune unei societăți să prelungească linia ferată dela Petroseni până la pasul Vulcan, lângă vama românească Păiuș din Gorj.

Omor ascuns. Pe Moise Ivaniț, locuitor în Sereca, de multă vreme nu l-au mai văzut oamenii și n'au știut că ce se va fi întâmplat cu el. În zilele din urmă însă, o fată mică l-a găsit mort pe malul vălii din capul satului. După cercetarea doctorilor, s'a constatat

că a fost bătut în cap, din care pricină a și murit, și făptuitorii de frică l-au ascuns. Acest omor se zice că l-ar fi săvârșit o femeie și fratele ei, dinșii însă neagă aceasta. De altcum lucrul e dat pe mâna judecătoriei cer-cuale din Orăștie.

În adunarea generală a »Casinei române din Orăștie« și jur, care s'a ținut Dumineca trecută, în 7 Aug. n., s'a adus la cunoștința membrilor, că averea »Casinei« este: 1. fondul propriu de 30 acții, depuse la »Ardeleana«; 2. fondul bibliotecii 12 acții, depuse tot la »Ardeleana«; 3. pentru fondul convenirilor sunt depuși 150 fl. 61 cr., 4. pentru fondul meseriașilor 151 fl. 88 cr. Biblioteca constă din 356 opuri. Are 22 membri ordinari cu taxă de 6 fl. la an, ear' 2 membri ordinari cu taxă de 4 fl., 18 membri extraordinari cu taxă de 2 fl.

Noul comitet s'a ales în persoanele dlor: Dr. Ioan Mișu, președinte; Dr. Aurel Muntean, vicepreședinte; Laurian Bercian, secretar, Simion Vlad, bibliotecar. Membri ordinari ai comitetului sunt: Dr. Silviu Moldovan, Petru Belei, Dr. Romul Dobo și Ioan I. Vulcu, suplenți: Simion Corvin sen., George Baciu și Ion Lazaroiu.

Casina e înființată de 15 ani.

Ciocan profesor de universitate. Foile din Pesta aduc știrea, că Regele a numit pe deputatul dietal Ioan Ciocan profesor public ordinar de limba și literatura română la universitatea din Budapesta.

Un cor rusesc, care cântă românește. Cu privilegiul sosirii oaspeților princieri români la palatul imperial din Kiev, Regele Carol și Principele Ferdinand au fost întinpați de un cor de bărbați și femei, îmbrăcați în costum național rusesc, cântând imnul regal român cu cuvinte românești. Ear' la cina ce s'a dat în palatul imperial, același cor a cântat mai multe cântece românești.

Petrecere cu joa arangiază poporeni gr.-cat. români din Dobra în 6/18 August 1898. Venitul e destinat pentru procurarea re-cuisitelor bisericesti.

O ciurdă de vaci — turbată. În comuna Bácsföldvár, turbând cănele ciurdarului, a mușcat o mulțime de vaci din ciurdă. Turbarea a izbucnit acum și între vaci. Multe din ele au murit între chinurile cele mai cumplite. Desperarea oamenilor e mare. Lapte nu mai mănâncă nimeni, nestînd care vacă a fost mușcată și care nu. O comisie de veterinari a eșit la fața locului.

Avis! Părinții, care doresc, ca fii lor în decursul anului școlar viitor să-și aștepte toată întreținerea într'o casă bună, sunt rugați a se adresa la administrațiunea acestei foi.

Ultime știri

Din Madrid se vestește, că guvernul spaniol a primit condițiunile de pace ce le-a pus guvernul american.

FEL DE FEL

Limbagiul timbrilor de poștă. Într'o foaie nemțască aflăm următorul limbajiu al timbrilor de poștă: Lipirea unui timbru pe un plic, când timbrul este pus drept și cu capul în sus înșamnă: »Doresc prietenia d-tale«; în lat: »mă iubești?« Cu capul în jos: »să nu-mi mai scrii«; aplecat: »scrie-mi numai decât«. Când timbrul este pus la unghiul de jos din partea dreaptă înșamnă, fiind lipit regulat: »Iubirea ta mă încântă«; la unghiul stâng deasupra, cu capul în sus: »tu iubești«; în lat: »mi-am dat inima altuia«; cu capul în jos: »ce mai faci dragă?« La unghiul stâng dia jos, cu capul în sus: »Credința ta va fi răsplătită«; orizontal: »să nu mă părăsești în durerea mea«; cu capul în jos: »ești triumfător«. Când timbrul este în linie cu numele adresatului, fiind lipit regulat, drept, înșamnă: »primește amorul meu«; în lat: »ard de dorința de a te vedea«, cu capul în jos: »nu sunt liberă«.

Pălăria de paie. Dl A. și-a cumpărat o pălărie de paie; întălnindu-se cu amicul seu B., îl întreabă:

»Cum mă prinde pălăria nouă?«

»B: De minune, frate, pare-că ți-a crescut din cap«.

POSTA REDACȚIEI.

Dlul V. D. în M. M. În nrul viitor se va publica negreșit.

Dlul P. în S. Nu cei de »lângă ușe« ajung să se avînte, ci cei-ce s'au avîntat au ajuns »după ușe«.

Dlul B. Op. în Polata. Ce-a fost verde s'a uscat. Ce-a fost dulce s'a păpat!

CHESTII ȘCOLARE

»Statul învățătoresco popular în oglinda timpului modern«.

Lucrare premiată de »Allgemeine Lehrer-Zeitung« (Urmare din nrul 29.)

Între vieța de azi și lipsele omenești s'a format pentru naturelele mai nobile un mare gol, care nici vieța modernă, nici ocupațiunea multilaterală, nici speculațiunea filosofică nu-l poate umplea. Așa cred unii, că evenimentele mari din lume, cari s'au petrecut înaintea oohilor celor cari trăesc astăzi și cari ajung cu istoria mai multor veacuri și cari lucrând asupra spiritului omenesc, și mișcând toată organizațiunea spre a stîrni iubire, afect și amicitie, s'au tocit și nimic. Și învățătorul să rămână neatins de toate acestea? Numai el să se închine celui mai curat idealism, pe când în jurul său toate propagă cel mai îngrozitor materialism? Aceasta într'adevăr, e o pretensiune prea exagerată.

Cine cumpenește toate acestea trebuie să mărturisască. Dacă în butul acestor rapoorturi și stări, încă tot elementul brav formează majoritatea cea mare în corpul învățătoresc, așa, în acela un atare capital moral puternic trebuie să zacă, ca care alt corp de funcționari, care nu este expus la astfel de ispite, în aparență nu are.

Ar greși însă învățătorimea dacă delătura delat sine toate acestea învinuiri le-ar atribui tot numai împregiurării neplăcute. Pentru-că e de netăgăduit, că și între ei sunt de aceia, la cari lipsește propria-i disciplină. Nu toți lucră în așa măsură, întru cultivarea proprie, pe cum ar trebui, nu fiecare se nisuește a se desvêța de relele, pe cari el însuși și-le-a observat, sau la cari alții l-au făcut atent; nu fiecare face toate celea, ca să se scape de sub influențele rele, ce ar fi datorința fiecărui pentru-că numai prin o strădanie serioasă, perfecționare proprie spirituală și morală ne va succeda a ne înmulți numărul amicilor și a răsturna păreri false ale contrariilor nostri formate despre noi. De datorința fiecărui este de a se lupta serios întru propria sa disciplinare. Intocmai e de lipsă și cultivarea simțului rangului, a spiritului corporațiunii și a onoarei stării (oficiului) lor.

Adevărata vieța în toate timpurile a încolțit numai din o străduință și lucrare împreună și e drept, că fiecare scop mai înalt numai cu puteri comune se poate ajunge, nici-odată însă nu s'a simțit lipsa acesteia mai tare ca astăzi. Un om fără nici o legătură, e numai un om; fie ori-și-cine acela și locuiască într'însul ori-și-ce putere; asemenea acestuia, în lumea aceasta e unicul Robinson. Isolarea e cel mai mare dușman al vieții; isolat, după împregiurări, omul se prostește sau odată vătămă, se retrage de tot din vieța publică și pune temeiul acelei vieți retrase, care în egoismul și amorțala sa, se face neapt spre ori-ce activitate spirituală.

Singularicul departe de lume, la tot casul poate trăi mai comod aplicărilor sale. E drept, că datorința e împreună cu greutate, dar' aduce voia și răsplata și nicăiri nu poate ședea singularicul mai în siguranță, ca sub scutul mulțimii. Nici în cel mai departe sgomot nu l'ar fi iertat a trăi unui învățător, și cine n'ar ști, că el este mādularul, membrul unei mari corporațiuni.

Învățători, fiți crescători adevărați, fiți în conștiința poporului, la tînr, la bătrîn deopotrivă, păzitorii idealelor și cu încetul strîngeți în adevărata alvie nemeritată apucătură tradițională a publicului formată despre meritul și laboarea voastră! Luați în băgare de seamă nu numai aceea, ce trebuie, să știți și să-și însușească copilul, ci și aceea, că ce e de altcum copilul, ce poate fi și ce trebuie să fie! Desfățați inima copilului, stîrniți vieța în el și arătați, că în privința educațiunii faceți tot, că copiii vă ascultă și încă din iubire, că stimează și respectează mult exemplele voastre, în cercurile voastre vor fi mai buni, și în ochii comunei voastre nu veți rămânea mult, ca niște meșteșugari, ci în un tesaur de preț vă veți preface.

Însă nici acelor, cari sunt chemați a se îngrijii de binele școlii și al învățătorimii, nu le este iertat a-și ținea mâinile în sin, dacă voesc

ca să succedă a sista nevoile înșirate. Acea voe, care-i lucrul serios îi e mai mult decât simpla muncă a sclavului, crește numai în cercul comodității vrednică de om; aceea diligență, care și mâne tocmai așa de bucuros se ostenește ca azi și nici în amurgul vieții nu se poate odihni, e mai tare sub devisa succesului, acelei puteri mișcătoare, care totdeauna știe ce voește și totdeauna voește cu energie aceea ce știe, are lipsă de recompensă îndemnătoare, întăritoare și dreaptă; acelei tării sufletești de bărbat, cărei pedecile existente, ce vin numai îi măresc pofta de omenie, ca cu un asalt bine precaculat să treacă peste ele, la existența aceleia are lipsă de un scop mai înalt, a cărui ajungere trebuie să și-o facă posibilă; acelei simțământ sănătos, care lui înșiși și altuia numai dreptatea o demândă și totdeauna cu cinste și pe față îndrăznește a se lupta pentru dreptate și libertate rațională, are lipsă de independență materială și siguranță deplină; și toate acelea virtuți, cari trebuie să decoreze aceea, își au vitalitatea și puterea numai în pământul roditor al desinteresării de bună starea îndestulătoare, pe când prin ostenelele zilnice, peste măsură grele aduse de lipsuri, cari trup, suflet și spirit le aruncă deopotrivă prada oboselii omoritoare — se veștejesc. (Va urma.)

Economico.

Ministrul reg. ung. de agricultură în însemnările ce le publică din oficiu despre sămănături în comitatul nostru spune, că secerișul a produs un rezultat mai bun față de anul trecut.

Grâul, deși rar, dar' e plin în spic. După un teren de 79.870 jug. catrastale sămănate, fiecare jugăr cu 5.60 măji metrice, a dat 447.305 măji m., cu 125.594 mai mult ca în anul trecut.

Orzul a produs pe 1968 jug. 10.985 măji m., mai mult ca în anul trecut cu 2564.

Sécara a fost și ea rară, dar' a produs peste așteptare. După 13.751 jug. sămănate, de jugăr cu 4.51, a produs 62.021, mai mult ca anul trecut cu 17.161.

Ovșul după 17.081 jugere sămănate fiecare cu 6.43, a dat 109.891 măji m., cu 17.437 mai mult ca anul trecut.

Cucuruzul promite un cules bogat.

Pentru redacție responsabil: **Petru P. Barițiu.**

Szám 592—1898 (372) 1—1
kir. végrh.

Arverési hirdetemény.

Alulirott kir. bíróság végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak, 1898. évi V. I. 99. számú végzése folytán Obervalder I. és Comp. nagyszabeni cég mint felülfoglaltató végrehajtónak képviselve Dr. Moldován Silvius szászvárosi ügyvéd által Hirsch Izidor és társa kudsiri lakosok ellen 127 frt 2 kr. tőke, ennek 1896. évi november hó 5-től járó 5% kamatai, eddigi 58 frt 37 kr. és 3 frt 30 kr. árverési kitüzetési költségek erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1950 frtra becsült lóvak, bivalok, hintó, kocsí, szerszám, zongora, szikvizgyár felszerelve és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverés a szászvárosi kir. járásbírósnak 1898. évi V. I. 99/2 számú végzése folytán adósok lakására **1898. évi augusztus hó 26-ára délelőtti 9 órája** ezennel kitüzetik azzal, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében csakis készpénz mellett és esetleg becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Szászvároson, 1898. évi augusztus hó 6-án.

Rácz Árpád,
kir. bír. végrehajtó.

Szám 595—1898 (373) 1—1
kir. végrh.

Arverési hirdetemény.

Alulirott kir. bíróság végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy

a szászvárosi kir. bíróságnak 5633/1896. polg. számú végzése folytán az «Ardeleana» szászvárosi pénz és hitelintézet mint végrehajtónak képviselve Dr. Moldován Silvius szászvárosi ügyvéd által Miklea Nikolae és társai alkenyéri lakosok ellen 213. frt tőke, ennek 1895. évi február hó 15-től járó 6% kamatai, 54 frt 71 kr. eddigi, 1 frt 60 kr. árverés kitüzetési költség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 450 frtra becsült ökrök, tehének és 100 véka búzából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 2765/1898. polg. számú végzése folytán Alkenyeren adósok lakására **1898. évi augusztus hó 22-én délutáni 5 órakor** leendő eszközésére határidőül kitüzetik, mely alkalomkor ezen ingóságok csakis készpénz mellett és esetleg becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Szászvároson, 1898. évi augusztus hó 6-án.

Rácz Árpád,
kir. bíróság végrehajtó.

Szám 491—1898. (371) 1—1
kir. végrh.

Arverési hirdetemény.

Alulirott kir. bíróság végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szászvárosi kir. bíróságnak 11175/1897. polg. számú végzése folytán Dr. Máyer Ernő budapesti ügyvéd által képviselt Sommer és Klinger budapesti cég mint alap és felülfoglaltató javára Hirsch Izidor és társa kudsiri lakosok elleni hátralékos 90 frt 30 kr. tőke, ennek 1898. évi márczius hó 9-étől járó 5% kamatai, 290 frt 30 kr. után 1897. I/VII-től 7/XII. 190 frt 30 kr. után 1897. 8/XII—8/III. 1898. járó 5% kamatok és hátralékos 38 frt 20 kr. eddigi költségek és 3 frt árverési kitüzetési költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt 1030 frtra becsült lóvak, bivalok, kocsí, hintó és bórókból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1898. V. I. 31/3. számú kiküldő végzése folytán a helyszínen vagyis Kudsiron adósok lakására leendő eszközésére **1898. évi augusztus hó 16. napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel olyképp hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében csakis készpénz mellett és becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Szászvároson, 1898. évi július hó 23-án.

Rácz Árpád,
kir. bír. végrehajtó.

Szám 1045—1898 (370) 1—1
vh.

Arverési hirdetemény.

Alulirott bíróság végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1896. évi 10781 számú végzése következtében Dr. Moldován Szilvius szászvárosi ügyvéd által képviselt Werner Ferencz másképp Zaharia javára özv. Werner Józsefné és társai ellen 404 frt 60³/₅ kr. s jár. erejéig 1897. évi november hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 673 frtra becsült szarvasmarhák, széna, buza rostológép, sertés, csür és istállófája stbből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. bíróság V. 428/2 1898. számú végzése folytán 404 frt 60³/₅ kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi szeptember hó 25. napjától járó 5% kamatai és eddig

összesen 33 frt 95 kr. bíróság már megállapított költségek erejéig Körösbányán és Czebén végrehajtást szenvedettek lakásán leendő eszközésére **1898. évi augusztus hó 22. napjának délelőtti 9 órája** Körösbányán és **d. u. 3 órája** Czebén határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelntéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval beje-

lenten el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Körösbányán, 1898. évi július hó 31. napján.

Szöllösy János,
kir. bíróság végrehajtó.

Un băiat sau o fetiță

de 12—14 ani, din casă bună, se primește numai decât în pravălia la «Calul de aur» a dlui **Aladár Szathmáry** din Orăștie (Strada promenăzii Nr. 8.)

(367)

2—2

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍ, SOCIETATE PE ACȚII IN ORĂȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000. (393) 18—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5¹/₂, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde marfuri și produse;
- 5) arăndeaza și exarăndeaza realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1898.

Direcțiunea.

Avis!

Țiglăria lui R. Fraenk din Orăștie, situată în drumul Romoșelului, oferă Onor. public din loc și giur Țigle de coperit case și alte clădiri, de calitatea cea mai bună cu prețuri foarte reduse.

Totodată se liferează țigle cu bani gata și pe așteptare, luându-se în cazul din urmă cu 50 cr. mai mult la miie.

Pentru calitate bună și solidă se garantează.

(360) Cu toată stima 3—3

R. FRAENK

în Orăștie.